

Het is half maart 2002 en de zon begint af en toe al aardig kracht te krijgen. Vandaag is het zaterdag en dus de dag bij uitstek om boodschappen te doen in een overvolle supermarkt. Het weerbericht meldde dat het morgen ook vrij zonnig zou worden maar dat dit in de loop van de middag snel zou gaan veranderen. Yeah right !!!! Dat zeggen ze altijd en vervolgens blijft het weer bijna altijd gelijk. Hmm..... morgen maar eens vissen..... Steef... Steef, wat wil je vanavond eten ? Eh ... wat schat ?

Bij de afdeling blikgroente aangekomen griste ik nog even snel twee blikken mais uit het schap. Morgen ga ik vissen, zei ik tegen mijn vrouw die mij verbaasd aan stond te kijken omdat we namelijk nooit mais eten. Oh... ja.. da's goed hoor was haar antwoord.

De volgende ochtend was het inderdaad mooi zonnig weer met een stevige bries. Ik gooide mijn Porta-bote op het dak van mijn oude kadet en reed naar mijn thuiswater. Na een minuutje of 10 was de boot vaarklaar en al snel roeide ik naar de eerste stek om alhier een paar handjes mais te water te gooien. Vervolgens voer ik naar de andere stekken om hier hetzelfde te doen.

Nadat ik al een paar stekken had bevist en nog geen enkel stootje op mijn pennetje had gezien, besloot ik nog één stek te gaan proberen. Het zonnetje was inmiddels al verdreven door een boel donkere wolken en dit kon je ook duidelijk voelen ook. Eenmaal aangekomen op mijn laatste stek, porde ik mijn roeispanten zo diep mogelijk de bodem in om zo mijn boot vast te leggen. Na een minuut of vijf kreeg ik een langzame stoot op mijn pen en vervolgens zeilde hij de diepte in. Helaas sloeg ik in het niets. Nou ja.... in ieder geval leven gezien, dacht ik bij mezelf. Even later gebeurde hetzelfde en ditmaal was het raak. Mijn oude 13/4 pons CJW glasstok boog tot in het handvat. Voordat ik het wist werden de roeispanten de bodem uitgetrokken en werd ik op sleeptouw genomen. De karper dirrigeerde mij met boot en al door het riet heen en draaide hierbij ook nog eens om een paar rieten heen! Oh jee..... die ben ik kwijt dacht ik bij mezelf. Gelukkig kon ik mijn lijn uit de rieten bevrijden en zat de karper er nog aan. De karper zette nu zijn koers naar het midden van de plas en ik koersde er braaf achteraan. Inmiddels kwam de regen met bakken uit de hemel en was mijn kleding totaal doorweekt maar op dit soort momenten maakt dat niets uit.

Nog steeds had ik de vis niet gezien en bleef hij op de bodem van het water hangen. Ineens dook hij onder mijn boot door en omdat de bodem glad was geworden door de regen, verloor ik mijn evenwicht en viel ik bijna overboord! Nog net op tijd liet ik mezelf vallen waardoor ik de vis verder kon drillen. Langzaam kwam hij naar boven en een grote spiegel liet zich nu aan het oppervlak van het water aanschouwen. NU scheppen !!!!

Nadat ik de karper op de onthaakmat had gelegd ben ik snel met mijn boot in het riet gaan liggen om hem te wegen en te meten. 26

pond bij 78cm. Vervolgens mijn lieve vrouw gebeld die ondanks het rottige weer toch nog langs kwam om wat plaatjes te schieten.

Eenmaal weer thuis op de bank zittend onder het genot van een bak koffie denk ik terug aan het onvergetelijke avontuur wat ik vandaag weer heb meegemaakt. Wat kan karpervissen toch mooi zijn !

Stephan Zegwaard.